

UDKANTS-DANMARK – med glimt i øjet.

Melodi: Den danske sang af Carl Nielsen, 1926

I Udkants-Danmark, der bor der bønder,
der går med træsko og kun sí'r: - MUH !
Og de, der bli'r der, er kun de sønner
der aldrig får en studenterhu'.
Det' her, de klogeste krager vender.
Det' her, der stinker af dumme svin.
Det' her, den rigtige verden ender.
Det' Udkants-Danmark-en skamskudt ruin

I Udkants-Danmark er skolen lukket,
hver andet hus er nu sat til salg.
Og klokken tyve bli'r lyset slukket,
og Lydum lever af enkebal.
Det' her, at indavl er høj'ste mode.
Det' her, man stadig ser tysk TV.
Det' her, man lever helt uden ho'de.
Det' Udkants-Danmark- hvor intet kan ske.

Ja, så'n beskriver en blegfed bybo'r
det Udkants-Danmark, vi lever i.
En masse floskler og dumme fyord
der' tilsat hovmod og rent snobberi.
De kloge bybo'r, der er så travle
ser til, mens livet passer' forbi.
Men de ved selv, de er verdens navle,
og det' den navle, de piller sig i.

En fri og villig foreningslandsby
med- og modvind i eget land.
Vi føler aldrig os rent fortabte,
men rykker sammen hver kvinde og mand.
Vi ved nu bedre, om hvad der gælder
af kvaliteter og levevis.
I Blåbjerg bli'r vi en smule ældre
I Filsø-Danmarks naturparadis.

Det her de'r udsyn og åbne grænser.
Vi sí'r **VELKOMMEN** til hver og en'
blandt glade, skæve og klog eksistenser
med stor dynamik, og som bare går te'n.
I rod og top har vi vor's værdier.
Det her at børnefamilien gror.
Moderne landsby og cykelstier
i skønne **Kvong** og med Engpark, vi bor.

